

CUPRINS

Introducere

7

1. De la Isus la
dealurile sterpe din Ghilboa

9

2. Auspicii nefavorabile pentru
Sesiunea Conferinței Generale
de la Minneapolis, 1888

17

3. Conținutul soliei din 1888

23

4. Susținerea puternică
din partea lui Ellen White

33

5. Ce s-a întâmplat la
Sesiunea Conferinței Generale
din 1888?

41

6. Condamnabila atitudine
față de Duhul Sfânt

49

7. De ce această trădare și
răstignire a lui Isus?
59
8. Păcat colectiv și vină colectivă
67
9. Consecințele Sesiunii Conferinței Generale
de la Minneapolis
77
10. Cei care au ezitat
în fața soliei din 1888
85
11. A. G. Daniells evaluează soarta
soliei din 1888
95
12. Responsabilitatea
noastră actuală
101
13. Conformare sau convertire?
107
14. Provocarea pentru noi
113

* Cu excepția cazurilor unde este altfel specificat, textele biblice sunt redacte din Biblie, sau Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu, Asociația Biblică Română Casa Bibliei, 2012.

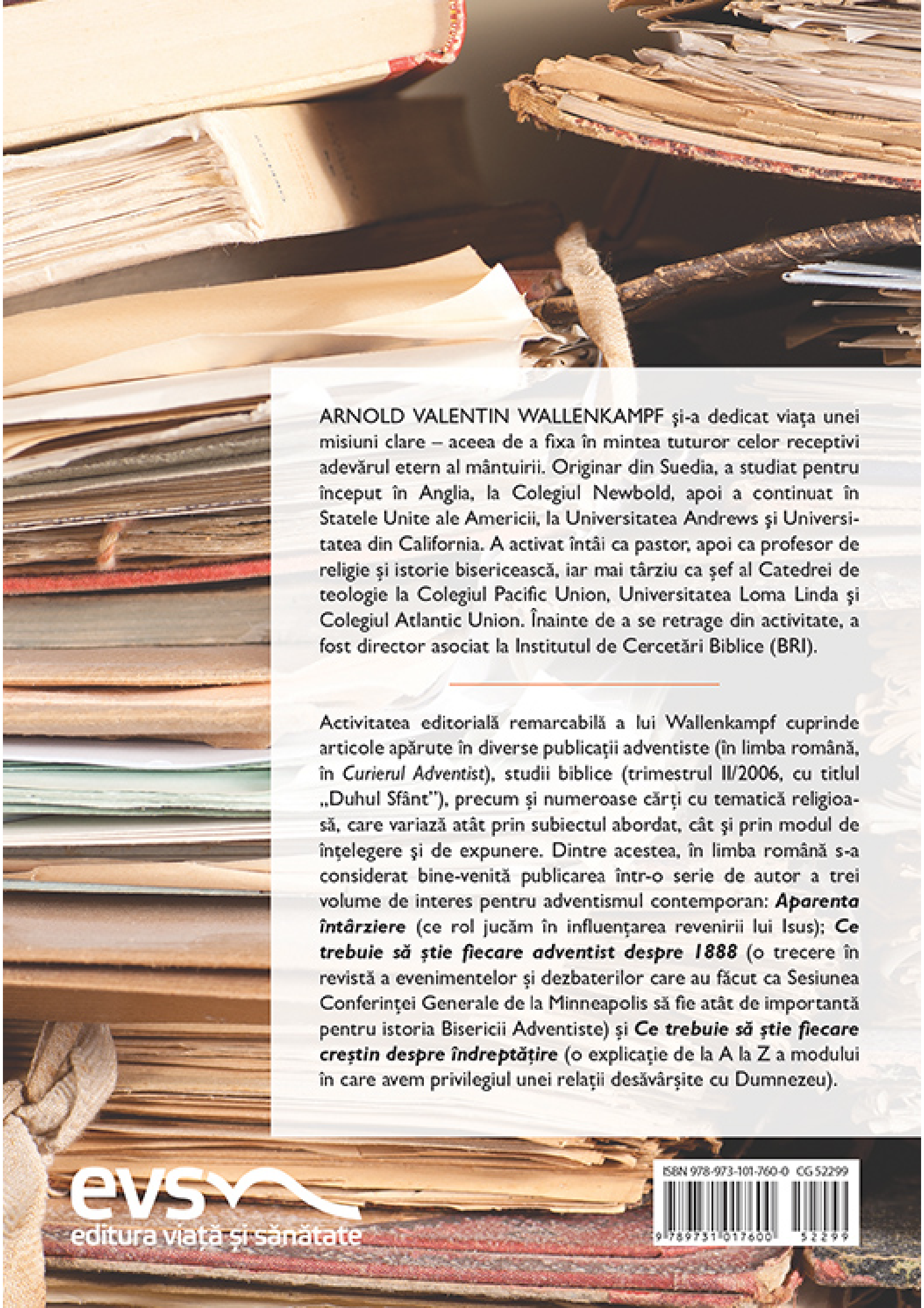
** În cadrul referințelor bibliografice, numărul paginilor este cel din ediția originală a respectivei lucrări.

DE LA ISUS LA DEALURILE STERPE DIN GHILBOA

Adepții lui William Miller din decada 1830-1840 aveau ochii ațintiți asupra lui Isus. Ei și-L imaginau în gloria celei de-a doua veniri, ca Domn al domnilor și Împărat al împăraților, care vine să-i ia în locuințele cerești, pe care le-a pregătit pentru ai Lui.

Micul grup de adventiști care, după dezamăgirea din toamna anului 1844, s-a dezvoltat, formând curentul principal al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, a continuat să privească spre Hristos. Ei aveau o experiență cu El, aveau asigurarea mântuirii prin har, prin credința în El. Purtau această moștenire din bisericile din care făcuseră parte. Având această încredere, nutreau o pace și o speranță pline de bucurie, așteptând cu nerăbdare revenirea lui Hristos. Tânjeau de dor asemenea miresei care își așteaptă mirele să vină la nuntă. Pentru ei, gândul îndreptat spre Isus era dulce ca mierea.

Relația de prietenie strânsă cu Isus i-a făcut în stare să supraviețuiască acelei crude dezamăgiri. Le-a reînnoit curajul și i-a susținut să meargă mai departe, potrivit cu profeția din

ARNOLD VALENTIN WALLENKAMPF și-a dedicat viața unei misiuni clare – aceea de a fixa în mintea tuturor celor receptivi adevărul etern al mântuirii. Originar din Suedia, a studiat pentru început în Anglia, la Colegiul Newbold, apoi a continuat în Statele Unite ale Americii, la Universitatea Andrews și Universitatea din California. A activat întâi ca pastor, apoi ca profesor de religie și istorie bisericească, iar mai târziu ca șef al Catedrei de teologie la Colegiul Pacific Union, Universitatea Loma Linda și Colegiul Atlantic Union. Înainte de a se retrage din activitate, a fost director asociat la Institutul de Cercetări Biblice (BRI).

Activitatea editorială remarcabilă a lui Wallenkampf cuprinde articole apărute în diverse publicații adventiste (în limba română, în *Curierul Adventist*), studii biblice (trimestrul II/2006, cu titlul „Duhul Sfânt”), precum și numeroase cărți cu tematică religioasă, care variază atât prin subiectul abordat, cât și prin modul de înțelegere și de expunere. Dintre acestea, în limba română s-a considerat bine-venită publicarea într-o serie de autor a trei volume de interes pentru adventismul contemporan: **Aparenta întârziere** (ce rol jucăm în influențarea revenirii lui Isus); **Ce trebuie să știe fiecare adventist despre 1888** (o trecere în revistă a evenimentelor și dezbaterilor care au făcut ca Sesiunea Conferinței Generale de la Minneapolis să fie atât de importantă pentru istoria Bisericii Adventiste) și **Ce trebuie să știe fiecare creștin despre îndreptățire** (o explicație de la A la Z a modului în care avem privilegiul unei relații desăvârșite cu Dumnezeu).